

Tractate Baba Kama
Chapter 2, Mishna 3 and Mishna 4
JSI at Shaare Tefilla, November 15, 2011

A) First half of Mishna 3

- 1) What is the meaning here of the letter vav – ו – that is appended to the word הגדי?
- 2) What different questions would we have to ask and answer in order to understand the ruling in the first half of the mishna?
- 3) Given the context of this mishna, which of the interpretations brought up in answer to the previous question would seem more likely?

B) Beit haBechira by Rabanu Menachem haMeiri, Tractate Baba Kama page 21a

בית הבחירה לרבנו מנחם המאירי, מסכת בבא קמא דף כא עמוד א'

פירוש - שהניחום בעליהם בראש הגג הסמוך לחצרו של זה וקפצו בחצר ושברו את הכלים בקפיצתם עליהם משלמין נזק שלם שהרי דרכן בכך ונזקי רגל בחצר הניזק הם

- 1) How can the Meiri classify this case as רגל after he makes it clear that the damage was not necessarily caused by the animal's רגל but rather by its body?
- 2) What would be the law if the damage did not occur in the course of the jump itself but rather afterward, when the animal trampled כלים while walking in the courtyard or if kicked כלים while walking in the courtyard?
- 3) What would seem to be the point – the חידוש – of this part of the Mishna?

C) Second half of Mishna 3

- 1) What is the connection between the two halves of the Mishna?
- 2) If indeed הגדיש את הררה, what must we assume as to where the הררה was taken from and as to what is adhering to it?
- 3) How would we classify and understand the ruling that says על החררה משלם נזק שלם?
- 4) To what earlier material that we learned is the above mentioned ruling related?
- 5) What might be the importance of the fact that the dog נטל את החררה before eating it?
- 6) In what different ways might we be able to understand the ruling that על הגדיש משלם חצי נזק?

D) Rambam's Commentary on the Mishna, Tractate Baba Kama chapter 2, Mishna 3

פירוש המשנה לרמב"ם, מסכת בבא קמא פרק ב' משנה ג'

הנה באכלו העוגה עושה כדרכו ומשלם נזק שלם, ובהדליק את הגדיש משונה ולפיכך ישלם חצי נזק:

E) Babylonian Talmud Tractate Baba Kama page 22a and Rashi there

רש"י מסכת בבא קמא דף כב עמוד א'

חציו דכלב הן - דהוה ליה צרורות הלכך משלם חצי נזק ואדם המדליק משום הכי חייב נזק שלם שאין דין צרורות באדם.

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף כב עמוד א'

תא שמע: גמל טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, נכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנווני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב, הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב, רבי יהודה אומר: בנר חנוכה - פטור

F) Mishna 4

- 1) Which earlier Mishna does this Mishna seem to be expanding upon?
- 2) Which of the אבות נזיקין is our Mishna referring to?
- 3) What would appear to be the crux of the difference of opinion vis-à-vis the מועד?
- 4) According to Rabbi Yehudah, under what circumstances would we know that the animal חזר בו שלושה ימים?
- 5) What lack of clarity does there appear to be concerning the opinion of Rabbi Meir vis-à-vis the תם?
- 6) What would appear to be the crux of the difference of opinion vis-à-vis the תם?
- 7) Explain the internal consistency of each of the two opinions respectively!
- 8) What intuitive approach vis-à-vis the תם could we have suggested that is missing from this Mishna?

G) Babylonian Talmud Tractate Baba Kama pages 23b – 24a

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דפים כג עמוד ב' – כד עמוד א'

גמרא מאי טעמא דר' יהודה אמר אביי תמול חד מתמול תרי שלשום תלתא ולא ישמרנו בעליו אתאן לנגיחה רביעית רבא אמר תמול מתמול חד שלשום תרי ולא ישמרנו האידנא חייב ורבי מאיר מאי טעמא דתניא אמר רבי מאיר ריחוק נגיחותיו חייב קירב נגיחותיו לא כל שכן

רש"י מסכת בבא קמא דף כג עמוד ב

אתאן לנגיחה רביעית - שאם לא שמרו ונגח נגיחה רביעית משלם מעלייה נזק שלם אבל אשלישית פלגא נזקא הוא דמשלם.
ולא ישמרנו האידנא - בנגיחה שלישית חייב עליה נזק שלם.